

KISMİ BÖLÜNME NETİCESİNDE ELDE EDİLEN HİSSE SENETLERİNİN YABANCI ANA ŞİRKET TARAFINDAN SATIŞININ ÇİFTE VERGİ ANLAŞMALARINI İŞİĞİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF DISPOSAL OF SHARES OWNED BY A FOREIGN PARENT COMPANY AS A RESULT OF PARTIAL DIVISION IN THE LIGHT OF DOUBLE TAX CONVENTIONS



Serdar KILIÇ*

ÖZ

Dünyadaki birçok çağdaş vergi sisteminde olduğu gibi, Türkiye’de de kısmi bölünme sonucu oluşacak kârlar belli birtakım koşullar altında kurumlar vergisine tabi değildir. Öte yandan, daimi temsilcilerinin kısmi bölünmesi sonucu yabancı ana şirketler tarafından elde edilen ortaklık paylarının elden çıkarılmasının Türkiye’de nasıl vergilendirileceği gerçekleştirilen işlemin önemli bir boyutudur. Esas mesele, çalışmada örnek olarak verilen olayda belirtilen hisselerin elden çıkarılması işleminde, Türkiye’nin imzalamış olduğu bazı Çifte Vergi Anlaşmaları’nın, yani Hollanda, İspanya, Lüksemburg ve Almanya ile imzalananların, 13. maddesi hükmü kapsamında vergilendirme yetkisinin kimde olacağıdır. Bu bağlamda, bu çalışma özellikle bahse konu dört Anlaşma’nın Sermaye Değer Artış Kazançları başlıklı 13. maddesinin hükümlerini kıyaslamayı amaç edinmektedir. Diğer taraftan, bu şekilde

ABSTRACT

As is the case in many modern tax jurisdictions around the world, in Turkey, too, gains derived from partial divisions is not subject to corporate tax under certain conditions. On the other side, how the disposal of shares obtained by foreign parent companies as a result of partial divisions of their permanent establishments is taxed in Turkey is another significant matter of such a transaction. The main question is, who the competent authority to tax the disposal of those shares under Article 13 of some double tax conventions of Turkey has signed so far, i.e., those with the Netherlands, Spain, Luxembourg and Germany, would be in a case illustrated in this study. This study, thus, particularly aims at contrasting the provisions of Article 13, Capital Gains, of these four tax conventions signed by Turkey. It is, on the other hand, beyond the

* Vergi Müfettişi, Vergi Konseyi Genel Sekreter Yardımcısı

M.G.T.: 05.04.2018 / M.K.T.: 18.04.2018



gerçekleşen elden çıkarmaların ulusal düzeyde nasıl vergilendirildiğini değerlendirmek bu maddenin kapsamı dışındadır.

Anahtar Kelimeler: Kısmi Bölünme, Daimi Temsilci, Sermaye Değer Artış Kazançları, Çifte Vergilendirme Anlaşması.

scope of this article to explore how the taxation of such disposal would be at national level.

Keywords: Partial division, permanent representative, capital gains, double tax convention

1- GİRİŞ

Tüm dünyada olduğu gibi, Türkiye’de de şirketler finansal bünyelerini güçlendirmek için bölünme, birleşme veya hisse değişimi gibi operasyonlar gerçekleştirirler. Böyle işlemlerden doğabilecek kârlar, yine tüm modern ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 19 ve 20. maddeleri kapsamında vergilendirilmemekte olup, şirketlere bu yönde tam bir hareket serbestisi sağlanması amaçlanmıştır.

Çalışmamızın da konusunu teşkil eden kısmi bölünme işlemleri de aynı madde hükümlerinde yer alan bazı şartlar ışığında vergileme dışı bırakılmakla birlikte, bu işlem sonucu aktif varlığını devreden kurumların elde ettikleri ortaklık paylarının elden çıkarılması esnasında vergileme olup olmayacağı, olacaksa şayet nasıl olacağı önem arz etmektedir. Bu husus, özellikle konu yabancı şirketler, dar mükellef kurumlar, olunca daha da büyük bir önem arz etmektedir; zira o durumda devreye çifte vergi anlaşmaları girmektedir.

Çalışma ağırlıklı olarak, dar mükellef kurumların kısmi bölünmesi ve bu bölünme sonucu kurumların elde ettikleri ortaklık paylarını elden çıkarmalarının hangi ülkede vergilendirilip vergilendirilmeyeceği üzerinde durmaktadır. Bunu yaparken, ülkemizdeki doğrudan yabancı sermayeye en fazla kaynak teşkil eden¹ bazı ülkelerle (Hollanda, İspanya, Lüksemburg ve Almanya) imzalanan çifte vergi anlaşmalarının ilgili hükümlerinden faydalanılacaktır.

2- KURUMLAR VERGİSİ KANUNU’NDA DAR MÜKELLEF KURUM DAİMİ TEMSİLCİSİNİN KISMİ BÖLÜNMESİ

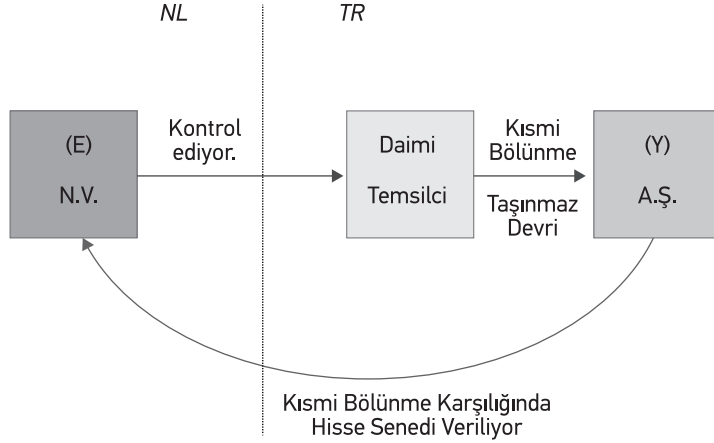
5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun “Devir, Bölünme ve Hisse Değişimi” başlıklı 19. maddenin (3) numaralı fıkrasının (b) bendinde, sermaye şirketi niteliğindeki bir yabancı kurumun Türkiye’deki iş yeri veya daimî temsilcisinin bilançosunda yer alan taşınmazların ile en az iki tam yıl süreyle elde tutulan iştirak hisseleri ya da sahip oldukları üretim veya hizmet işletmelerinin bir veya birkaçını kayıtlı değerleri üzerinden aynî sermaye olarak mevcut veya yeni kurulacak tam mükellef bir sermaye şirketine devretmesinin kısmi bölünme olduğu hüküm altına alınmıştır.

Öte yandan, aynı Kanun’un “Devir, Bölünme ve Hisse Değişimi Hallerinde Vergilendirme” başlıklı 20. maddesinin (3) numaralı fıkrasında ise söz konusu kısmi bölünmeler sonucu oluşacak kârların

¹ Uluslararası Doğrudan Yatırımlar 2016 Yılı Raporu verilerine göre, 2015 yılında Türkiye’ye giren toplam doğrudan yabancı yatırımların ülkelere göre dağılımında İspanya tüm yatırımların %19,1’lik kısmını gerçekleştirerek birinci sırayı almıştır. Aynı listede Lüksemburg %10,4 ile üçüncü, Hollanda ise %9,8 ile dördüncü olmuştur. 2016 yılında ise, %13,9 ile Hollanda birinciliği kimseye kaptırmamış, Almanya %6,2 ile dördüncü, İspanya ise %5,9 ile Almanya’nın ardından beşinci olmuştur. (T.C. Ekonomi Bakanlığı, s. 15.)

hesaplanmayacağı ve vergilendirilmeyeceği belirtilerek, şirketlerin kısmi bölünme yoluyla sermayelerini yeniden şekillendirmeleri ve böylece finansal yapılarını güçlendirmeleri teşvik edilmiştir.²

Örnek olayda, Hollanda mukimi (E) N.V., Türkiye’de bulunan daimi temsilcisinin bilançosunda yer alan bir adet taşınmazı mevcut Türkiye mukimi (Y) A.Ş.’ye kısmi bölünme amacıyla devretmekte ve karşılığında (Y) A.Ş.’nin hisse senetlerinden almaktadır. Aşağıda yer alan şekil, Hollanda mukimi (E) N.V. şirketinin Türkiye’deki daimi temsilcisinin kısmi bölünmesini betimlemektedir:



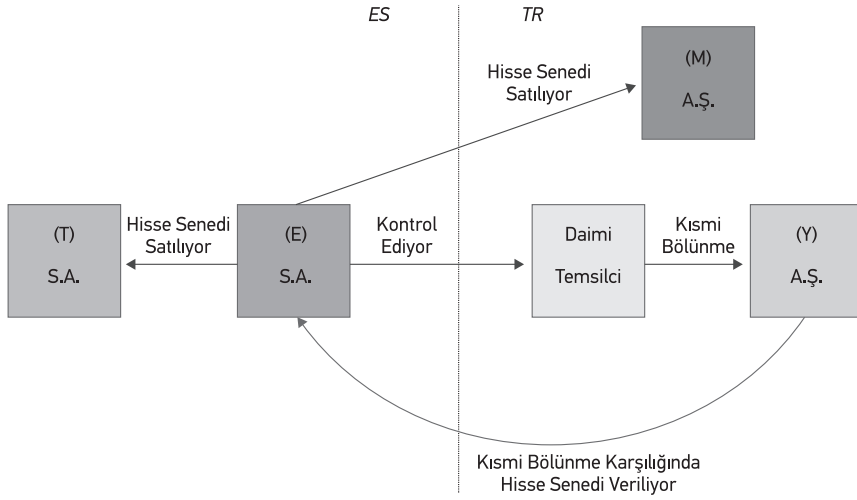
Madde hükmünden de anlaşılacağı üzere, Kurumlar Vergisi Kanunu hem tam mükellef sermaye şirketlerine hem de sermaye şirketi³ niteliğindeki yabancı kurumlara (yani dar mükellef kurumlara) avantajlı kısmi bölünme hükümlerinden faydalanma imkânı getirmiştir. Buna göre, (E) N.V.’nin Türkiye’de kurulu daimi temsilcisinin (iştirak hisselerindeki durumun aksine herhangi bir süreyle bağlı olmaksızın) elinde bulundurduğu taşınmazı yine Türkiye’de kurulu bir sermaye şirketine devretmek suretiyle kısmi bölünmesi de Kurumlar Vergisi Kanunu hükümlerine göre kısmi bölünme sayılacaktır.

3- YABANCI ANA ŞİRKETİN KISMİ BÖLÜNME SONUCU ELDE ETTİĞİ ORTAKLIK PAYINI ELDEN ÇIKARMASI

Söz konusu Hollanda şirketinin elinde bulunan hisse senetlerini elden çıkarması durumunda vergilendirmenin hangi devlet tarafından ve nasıl yapılacağı büyük önem arz etmektedir. Örnek olayda, Hollanda şirketi (E) N.V.’nin elindeki Türkiye şirketi (Y) A.Ş. hisse senetlerinin yarısını yine bir Hollanda mukimi şirket olan (T) B.V.’ye, kalan yarısını ise Türkiye’de kurulu (M) A.Ş.’ye sattığını varsayalım. Aşağıdaki şekil, Hollanda şirketinin Türkiye’deki daimi temsilcisinin kısmi bölünme sonucu elde ettiği hisse senetlerini elden çıkarmasını tasvir etmektedir:

² 1 seri No.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliği, §§ 19.2.2. ve 19.3.3.

³ Türk Ticaret Kanunu’na göre sermaye şirketleri, anonim şirketler, limited şirketler ve sermayesi paylara bölünmüş komandit şirketlerdir.



Bahse konu hisse senetlerinin satış tarihi itibarıyla ne kadar süreyle elde tutulduğu, Türkiye ve Hollanda arasında imzalanan çifte vergilendirme anlaşması hükümlerine göre vergilendirmeyi yapacak Devleti ve anlaşma olmasaydı şayet ülkelerin ulusal vergi mevzuatında yer alan birtakım istisnaların uygulanıp uygulanmayacağını belirleyecektir. Olayımızda üç alternatif olacak şekilde durumu irdelemek yerinde olacaktır: Buna göre, Hollanda şirketinin *i*) senetleri bir yıldan az süre ile, *ii*) bir yıldan uzun ve fakat iki yıldan az süre ile ve *iii*) iki yıldan uzun süre ile elde tutuktan sonra elden çıkarması durumlarını ayrı ayrı değerlendirelim.

3.1- Çifte Vergilendirme Anlaşması Olmaması Durumunda Yapılacak Vergilendirme

Her ne kadar Türkiye ve Hollanda arasında hâlihazırda geçerli ve uygulanan bir Çifte Vergilendirme Anlaşması olsa da, örnek olayımızı öncelikle böyle bir anlaşmanın olmaması durumuna göre ayrıca irdelemek gerekmektedir. Zira normlar hiyerarşisinde çifte vergilendirme anlaşması hükümleri her zaman ulusal vergi mevzuatımızın üzerinde yer almaktadır ve bir sorunun çözümünde uygulanacak normu ararken öncelikle anlaşma hükümlerine başvurulması gerekmektedir.

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun "İstisnalar" başlıklı 5. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (e) bendinde, dar veya tam olduğuna bakılmaksızın tüm kurumların, en az iki tam yıl süreyle aktiflerinde yer alan iştirak hisseleri ile aynı süreyle sahip oldukları kurucu senetleri, intifa senetleri ve rüçhan haklarının satışından doğan kazançların %75'lik kısmı ile aynı süreyle aktiflerinde yer alan taşınmazların satışından doğan kazançların %50'lik kısmının kurumlar vergisinden istisna olduğu hüküm altına alınmıştır.

Bendin devamında, bu istisnanın, satışın yapıldığı dönemde uygulanacağı ve satış kazancının istisnadan yararlanan kısmının satışın yapıldığı yılı izleyen beşinci yılın sonuna kadar pasifte özel bir fon hesabında tutulacağı belirtilmiştir. Fakat satış bedelinin, satışın yapıldığı yılı izleyen ikinci takvim yılının sonuna kadar tahsil edilmesinin de zorunlu olduğu hüküm altına alınmıştır. Söz konusu süre içinde tahsil edilmeyen satış bedeline isabet eden istisna nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler için vergi ziyai cezası da uygulanacağı belirlenmiştir.

Madde devamında ayrıca, istisna edilen kazançtan beş yıl içinde sermayeye ilave dışında herhangi bir şekilde başka bir hesaba nakledilen veya işletmeden çekilen ya da dar mükellef kurumlarca ana merkeze aktarılan kısım için uygulanan istisna dolayısıyla zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergile-

rin de ziyaa uğramış sayılacağı, aynı süre içinde işletmenin tasfiyesi (bu Kanun'a göre yapılan devir ve bölünmeler hariç) halinde de bu hükmün uygulanacağı açık bir şekilde belirtilmiştir.

Görüleceği üzere, örnek olayda yer alan Hollanda şirketinin, hisse senetlerini iki tam yıldan (yani 730 günden) az bir süre ile elde ettikten sonra elden çıkarması durumunda, istisna uygulanmayacaktır. Diğer bir deyişle, anlaşma hükümleri olmasaydı (E) N.V.'nin ilk iki ihtimalde⁴ gerçekleştirmiş olduğu iştirak hissesi satışından dolayı vergilendirme hakkı sadece Türkiye'nin olacak ve Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 5/1-e maddesinde yer alan istisna da uygulanamayacaktı. Buna karşın, üçüncü ihtimalde, yani iştirak hissesinin iki yıldan uzun süreyle elde tutulması durumunda satışı, istisnaya konu olabilecekti. Fakat yine de, istisna elde edilen kazancın %25'lik kısmına da uygulanmayacaktı.

3.2- Türkiye'nin Hollanda, İspanya ve Lüksemburg ile İmzaladığı Vergi Anlaşması Hükümleri Işığında Yapılan Değerlendirme

Örnek olayda belirtilen iştirak hissesi satış işlemi hangi ülkenin vergileme hakkına sahip olup olmadığı sorusunun cevabı, çifte vergi anlaşmalarının "Sermaye Değer Artış Kazançları" başlıklı 13. maddesinin 4. ve (varsa şayet) 5. fıkra hükümlerinde yer almaktadır. Aşağıdaki tablo, Türkiye'nin Hollanda, İspanya, Lüksemburg ve Almanya⁵ ile imzaladığı Vergi Anlaşmalarının ilgili fıkra hükümlerini karşılaştırmalı olarak ortaya koymaktadır:⁶

Hollanda	İspanya	Lüksemburg/Almanya
<p>4. 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda değinilenler dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, yalnızca elden çıkarmanın mukim olduğu Devlette [Hollanda'da] vergilendirilebilecektir.</p> <p>5. 4 üncü fıkra hükümleri, her bir Devletin [Türkiye'nin] kendi mevzuatına göre, diğer Devletin [Hollanda'nın] bir mukiminin ilk bahsedilen Devlette [Türkiye'de] mukim bir şirketin ihraç ettiği hisse senetlerini veya tahvilleri (bu Devlette [Türkiye'de] sermaye piyasasına kaydedilen hisse senetleri ve tahviller hariç) ilk bahsedilen Devletin [Türkiye'nin] bir mukimine devretmesi dolayısıyla elde ettiği kazançlar üzerinden vergi alma hakkını etkilemeyecektir. Ancak bunun için, iktisap ile devir arasındaki sürenin bir yılı geçmemesi gerekir.</p>	<p>4. 1, 2 ve 3 üncü fıkra belirtilenlerin dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca elden çıkarmanın mukim olduğu Akit Devlette [İspanya'da] vergilendirilecektir.</p> <p>5. 4 üncü fıkra hükümleri, Devletlerden birisinin [Türkiye'nin], bu Devletin [Türkiye'nin] bir mukimi tarafından çıkarılan tahvil veya hisse senetlerinin, diğer Devletin [İspanya'nın] bir mukimi tarafından elden çıkarılmasından sağlanan kazançları, iktisap ve elden çıkarma arasındaki sürenin bir yılı aşmaması ve elden çıkarmanın ilk bahsedilen Devletin [Türkiye'nin] bir mukimine yapılması kaydıyla, kendi mevzuatına göre vergilendirme hakkını etkilemeyecektir.</p>	<p>4. 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda belirtilenlerin dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca elden çıkarmanın mukim olduğu Akit Devlette [Lüksemburg'da] vergilendirilecektir. Bununla beraber, diğer Akit Devlette [Türkiye'de] elde edilen ve bundan önceki cümlede bahsedilen sermaye değer artış kazançları, iktisap ve elden çıkarma arasındaki süre bir yılı aşmadığı takdirde, diğer Akit Devlette [Türkiye'de] vergilendirilebilir.</p>

⁴ Hollanda şirketinin i) senetleri bir yıldan az süre ile ve ii) bir yıldan uzun ve fakat iki yıldan az süre ile elde ettikten sonra elden çıkarması durumları.

⁵ Lüksemburg Anlaşması'ndan farklı olarak, Almanya Anlaşması'nın ilgili hükmü (5) numaralı bentte geçmektedir. Fakat söz konusu hüküm Lüksemburg Anlaşması'ndakiyle neredeyse neredeyse aynıdır: "5. 1, 2, 3 ve 4 üncü fıkralarda belirtilenlerin dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca elden çıkarmanın mukim olduğu Akit Devlette [Almanya'da] vergilendirilecektir. Bununla beraber, bundan bir önceki cümlede bahsedilen ve diğer Akit Devlette [Türkiye'de] elde edilen ve bundan önceki cümlede bahsedilen sermaye değer artış kazançları, iktisap ve elden çıkarma arasındaki süre bir yılı aşmadığı takdirde, bu diğer Akit Devlette [Türkiye'de] vergilendirilecektir."

⁶ Köşeli parantez içerisindeki ülke isimleri ve ifadeler, tarafımızca madde hükmünün daha iyi anlaşılabilmesi için örnek olaya uygun şekilde konmuştur.

Tablodan da görüleceği üzere, örnek olayda yer alan (E) N.V.'nin kısmi bölünme sonucu Türkiye mukimi (Y) A.Ş.'den edindiği hisse senetlerini bir yıldan az bir süre ile elde tuttuktan sonra senetlerin yarısını Hollanda mukimi şirket olan (T) B.V.'ye, kalan yarısını ise Türkiye'de kurulu (M) A.Ş.'ye satması durumunda, Türkiye mukimi şirkete gerçekleştirmiş olduğu satışta vergileme hakkı Türkiye'nin olacaktır.

İkinci ihtimalde ise bir yıldan uzun ve fakat iki yıldan az bir süre ile elde tutulan senetlerin aynı şekilde yarısı Hollanda diğer yarısı da Türkiye mukimi şirkete olacak şekilde satışı söz konusuydu. Bu ikinci senaryoda ise, Anlaşma hükmü vergileme hakkını Türkiye'den alıp Hollanda'ya vermektedir. İspanya ile imzalanan Anlaşma'nın hükümleri de oldukça benzer hükümler içermektedir. Her iki ülkeyle imzalanan Anlaşmalarda vergileme hakkının Türkiye'de olabilmesi için iki temel şart bulunmaktadır: İlki satışa konu ortaklık payının bir yıldan az bir süreyle elde tutulması, ikincisi ise, satışın, Türkiye mukimi bir kişiye yapılması.

Dikkat edilirse, Hollanda ve İspanya Anlaşmalarında en temel fark, Hollanda Anlaşması'nda, satışa konu hisse senetlerinin sermaye piyasasına kayıtlı olması durumunda yukarıda belirtilen iki şartın gerçekleşmesi durumunda dahi vergileme hakkının Türkiye'ye ait olmayacağına ilişkin bir parantez içi⁷ hükmün bulunmasıdır. Yani kısmi bölünme sonucu taşınmaz devredilen Türkiye mukimi şirket Borsa İstanbul'a (BIST) kote olsaydı, şartların varlığının hiçbir önemi olmayacaktı ve vergileme hakkı Hollanda'ya geçecekti.

Türkiye'nin Lüksemburg ve Almanya ile imzaladığı Anlaşmaların ilgili madde hükmü ise nispeten daha kısa (sadece bir fıkra halinde) durmaktadır. Zira söz konusu Anlaşmaların ilgili hükmünde, Hollanda ve İspanya Anlaşmalarında yer alan hükümlere nazaran tek bir şart getirilmiştir, oda bir yıllık süre şartıdır. Burada da satılacak hisselerin bir yıldan az süreyle elde tutulması şartı getirilmiştir. Diğer bir deyişle, örnek olayımız Hollanda değil de, Lüksemburg veya Almanya'da geçmiş olsaydı, yalnız Türkiye'de mukim (M) A.Ş.'ye değil, yurtdışında mukim bir şirkete de yapılan satış dolayısıyla elde edilen kazançların vergilendirilmesinde de Türkiye söz sahibi olacaktı.

4- SONUÇ

Kısmi bölünme sonucu yabancı ana şirket tarafından edinilen hisse paylarının elden çıkarılması noktasında irdelenen dört anlaşmadan Hollanda Anlaşması'nın İspanya Anlaşması'na, öte yandan Lüksemburg Anlaşması'nın da Almanya Anlaşması'na benzeştiği söylenebilir.

Öte yandan, dört ülke ile imzalanan Anlaşmaların ilgili hükümleri ışığında, elden çıkarmanın ortaklık paylarını edinim tarihinden bir tam yıl sonra olması halinde satış işleminin Türkiye'de hiçbir şekilde vergilendirilemeyeceği anlaşılmaktadır.

Borsaya kote şirketlerin hisselerini elinde bulunduran şirketlerin, süre ne olursa olsun Türkiye'de hiçbir şekilde vergilendirilmemesi durumu sadece Hollanda Anlaşması'na has bir özellik olup, söz konusu parantez içi hüküm, Hollanda Anlaşması'nı çok özel kılmaktadır

Sonuç olarak, Anlaşmalar arasında yabancı dar mükellefler açısından Türkiye'de vergilendirilip vergilendirilmeme noktasında en avantajlı hükümleri Hollanda Anlaşması'nın taşıdığı görülmektedir. Zira, Hollanda'nın avantajlı hükümler içeren çok geniş bir vergi anlaşması ağı vardır ve genellikle (Türkiye dâhil) Avrupa ülkelerinde yatırım yapmak isteyen (örneğin ABD gibi) üçüncü ülkeler, Hollanda'nın yatırım yapılan ülke (örneğin Türkiye) ve yatırımın esas kaynağı ülke (örneğin ABD) ile

⁷ "...(bu Devlette [Türkiye'de] sermaye piyasasına kaydedilen hisse senetleri ve tahviller hariç)..."

imzalamış olduğu avantajlı anlaşma hükümlerinden faydalanabilmek için Hollanda'da mukim bir ara şirket kurarak Hollanda üzerinden yatırımı tercih etmektedir.⁸

KAYNAKÇA

- Gelir İdaresi Başkanlığı-1, (2015), “Vatandaşlarımız İçin Türkiye-Hollanda Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının Uygulanmasına İlişkin Rehber”, Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Daire Başkanlığı Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmaları Müdürlüğü, Yayın No: 4, Aralık 2015. Kaynak: http://www.gib.gov.tr/sites/default/files/uluslararası_mevzuat/hollanda_rehber.pdf, Erişim Tarihi: 17 Ocak 2018.
- Gelir İdaresi Başkanlığı-2, (2015), “Gelir ve Servet Üzerinden Alınan Vergilere İlişkin Model Anlaşma (Kısaltılmış 2014 Versiyonu) ve Model Vergi Anlaşmasının Maddelerine İlişkin Yorumlar”, 2015 Türkçe Baskı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Kaynak: http://www.gib.gov.tr/sites/default/files/fileadmin/user_upload/Mevzuat_Dislişkiler/OECD_Model_Yorum_Kitabi_2014.pdf, Erişim Tarihi: 28 Mart 2018.
- Gelir İdaresi Başkanlığı-3, 1 seri no.'lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliği, Kaynak: <http://www.gib.gov.tr/node/87461>, Erişim Tarihi: 28 Mart 2018.
- OECD-1 (2017), “Model Tax Convention on Income and on Capital: Condensed Version 2017 and Its Commentary”, Kaynak: https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en#page1, Erişim Tarihi: 28 Mart 2018.
- OECD-2, (2017), “Model Tax Convention on Income and on Capital: Condensed Version 2017”, Kaynak: https://www.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en, Erişim Tarihi: 28 Mart 2018.
- T.C. Ekonomi Bakanlığı, (2017), “Uluslararası Doğrudan Yatırımlar 2016 Yılı Raporu”, Teşvik Uygulama ve Yabancı Sermaye Genel Müdürlüğü, Eylül 2017. Kaynak: <https://www.ekonomi.gov.tr/portal/content/conn/UCM/uuid/dDocName:EK-250382>, Erişim Tarihi: 02 Nisan 2018.

⁸ Bkz., dipnot 1.